

Άρειος Πάγος 169/1969, Τμ. Β'

Πηγή: ΝοΒ 17/69 σελ. 835

Περίληψη: Εργατικά διαφορά. - αρμοδιότης εργατοδίκου. - έκτασις επί απαιτήσεως χρηματικής ικανοποιήσεως διά ψυχικήν οδύνην οικογενείας θανατωθέντος εξ εργατικού ατυχήματος. - αναιρέσις διά παράβασιν διατάξεων αρμοδιότητος. - παραπομπή εις αρμόδιον δικαστήριον κατ' άρθρ. 598 § 2 Κ.Πολ.Δ.

Απόφαση Δικαστηρίου

Προεδρεύων ο κ. ΣΤ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ, αρεοπαγίτης

Εισηγητής ο κ. Σ. ΓΑΓΓΑΣ, αρεοπαγίτης

Δικηγόροι οι κ.κ. Π. Καλδής, Π. Οικονομόπουλος

Επειδή εκ της διατάξεως της § 1 του άρθρου 1 του από 1/4 Αυγούστου 1920 β.δ. περί κωδικοποιήσεως του νόμου ΓΟΔ', ως τροποποιήθη, ορίζουσης ότι εις την εν αυτή διαδικασίαν υπάγεται πάσα αξίωσις α) του μισθωτού και β) εν περιπτώσει θανάτου αυτού, των κατά νόμον δικαιουμένων προσώπων, κατά του εργοδότη ή των διαδόχων αυτού πηγάζουσα εκ της σχέσεως εργασίας, σαφώς συνάγεται, ότι κατά την διαδικασίαν ταύτην εκδικάζονται και απαιτήσεις πηγάζουσαι εξ αδικοπραξίας, εφ' όσον ούτος τελούν εν συναρτήσει προς την σχέσιν εργασίας, και δη, εφ' όσον η άδικος πράξις συνίσταται εις παραβάσιν νομικής υποχρεώσεως απορρεούσης εκ της εργασιακής σχέσεως και των προστατευτικών της εργασίας νόμων και κανονισμών, α) του μισθωτού και β) των κατά νόμον δικαιουμένων προσώπων εν περιπτώσει θανάτου αυτού, εφ' όσον ούτος επήλθεν κατ' ακολουθίαν αδικοπραξίας συνισταμένης εις παραβάσιν της ως άνω εκ της εργασιακής σχέσεως απορρεούσης νομικής υποχρεώσεως. Τοιαύτην δε απαιτήσιν συνιστά και η λόγω ψυχικής οδύνης αναγνωριζόμενη υπέρ του εν άρθρ. 932 Α.Κ. προσώπων εν περιπτώσει θανάτου του μισθωτού, εφ' όσον ούτος επήλθεν υπό τας ανωτέρω συνθήκας, υφ' ός το επί της ως άνω διατάξεως ερειδόμενον δικαίωμα των προσώπων τούτων πηγάζει εκ της μεταξύ του αποβιώσαντος και του εργοδότη υφισταμένης σχέσεως εργασίας και εκ της παραβάσεως των σχετικών με αυτόν προστατευτικών της εργασίας κανονισμών*. Εν προκειμένω η προσβαλλομένη απόφασις του ως εφετείου δικάσαντος Πρωτοδικείου, ως εξ αυτής δείκνυται, την αγωγήν περί καταβολής χρηματικής ικανοποιήσεως λόγω ψυχικής οδύνης εις τους αναιρεσειόντας σύζυγον και τέκνα του παρά τη αναιρεσιβλήτω εργαζομένου συζύγου και πατρός αυτών, θανατωθέντος συνευεία εργατικού ατυχήματος, λαβόντος χώραν εν τη εκτελέσει των καθηκόντων του την 13 Αυγούστου 1959, έκρινεν ως αναρμοδίως εισαχθείσαν κατά την διαδικασίαν του ν. ΓΟΔ' και μετά μεταρρυθμισιν της αντιθέτως αποσαφηνισμένης αποφάσεως του ορι_σθέντος πρωτοδίκου, παρέπεμψεν εις το αρμόδιον δικαστήριον, παρά τον νόμον, ούτω κηρύξασα αναρμοδιότητα καθ' ύλην του δικαστηρίου και αναιρετέαν εαυτήν καταστήσασα κατά το άρθρ. 807 § 4 Πολ.Δικ. και τον περί τούτου μοναδικόν της αναιρέσεως λόγον.

Επειδή κατά το άρθρ. 598 § 2 Κ.Πολ.Δ. εφαρμοστέον κατά το άρθρ. 25 § 3 Εισαγ. Νόμου, εάν ο Άρειος Πάγος αναιρέση την απόφασιν διά παράβασιν των περί αρμοδιότητος διατάξεων, παραπέμπει την υπόθεσιν εις το παρ' αυτού κρινόμενον αρμόδιον δικαστήριον. Όθεν η υπόθεσις δέον να παραπεμφθή ενώπιον του δικάσαντος ως εφετείου αρμοδίου Πρωτοδικείου Αθηνών, του οποίου, η αρμοδιότης συμφώνως προς το άρθρον 37 Κ.Πολ.Δ. υποκειμένης εφέσεως κατ' αποφάσεως πρωτοδίκου δικάσαντος κατά τον ν. ΓΟΔ' εκκρεμούς κατά την εισαγωγήν του Κώδικος διατηρείται και μετά την εισαγωγήν αυτού. - (Αναιρείται η Πρ. Αθ. 712/1964).

Σχόλιο: (*) Ούτω και σημείωσις Κ.Ι. Παπαδημητρίου υπό την αντίθετον Α.Π. 283/1964 ΝοΒ 12.795. Διά της άνω αποφάσεως ποιεΐται ο Άρειος Πάγος στροφήν προς την αντίθετον - και ορθήν - άποψιν έστω και πολύ αργά, διότι μετά την κατάργησιν του ν. ΓΟΔ' υπό του Κ.Πολ.Δ. το θέμα τούτο ρυθμίζεται ήδη ως άνω υπό του άρθρ. 691 αυτού, ως εσημειώθη υπό την Α.Π. 28/1969 σ. 161.